

Î N C H E I E R E

31 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadi
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Societatea cu Răspundere Limitată „Emporio Tavixi”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Individuale
„Rotăreanu Lidia” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Emporio Tavixi”, cu
privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2014, prin care a fost
respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Emporio Tavixi” și
menținută hotărârea Judecătoriei Bălți din 02 octombrie 2013, prin care acțiunea a fost
admisă parțial,

constată:

La 05 aprilie 2013, ÎI „Rotăreanu Lidia” a depus o cerere de chemare în judecată
împotriva SRL „Emporio Tavixi” cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de
întârziere.

În motivarea acțiunii a indicat că la 17 aprilie 2013 între ÎI „Rotăreanu Lidia”,
având calitatea de vânzător și SRL „Emporio Tavixi”, având calitatea de cumpărător a
fost încheiat contractul de livrare a produselor în asortiment nr. 17/12.

Menționează că în vederea executării a contractului, întreprinderea a livrat
mărfurile solicitate de către pârât în valoare de 54716,82 lei, fapt confirmat prin
facturile fiscale.

Susține că potrivit pct. 3.1 al contractului menționat SRL „Emporio Tavixi” și-a
asumat obligațiunea fermă față de întreprindere de a efectua achitarea plății pentru
produsele procurate în termen de o zi din data livrării mărfii, mai mult, de către părți au
fost stabilite sancțiuni cu privire la nerealizarea sau realizarea cu întârziere a
obligațiunilor contractuale, iar conform prevederilor art. 624 alin.(1) al Codului civil,
clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat
prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită
creditorului o sumă de bani sau un alt bun.

Invocă că SRL „Emporio Tavixi” a achitat produsele livrate cu întârziere, astfel
potrivit p.5.1 al contractului menționat urmează de a încasa din contul pârâtului și

dobânda de întârziere pentru neachitarea în termen, iar reieșind din numărul de zile întârziate și penalitate de întârziere care constituie 15279,46 lei.

Remarcă că multiplele solicitări adresate pârâtului cu privire la restituirea în mod extrajudiciar a sumelor menționate, inclusiv prin notificarea scrisă și remisă pârâtului, nu s-au soldat cu succes.

Afirmă că în contextul menționat în sensul livrării produselor solicitate întreprinderea și-a onorat obligațiunile contractuale, fapt confirmat prin actele menționate, însă SRL „Emporio Tavixi” nu și-a onorat obligațiile pecuniare, astfel creându-se la momentul actual o datorie debitorială restantă în mărime de 255,96 lei, care la fel este confirmată și prin procesul-verbal de verificare a decontărilor reciproce.

Solicită încasarea din contul SRL „Emporio Tavixi” în beneficiul ÎI „Rotăreanu Lidia” datoria restantă în sumă de 255,96 lei, penalitatea de întârziere în sumă de 15279,46, iar în total suma de 15535,42 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 02 octombrie 2013, acțiunea a fost admisă parțial fiind încasat din contul SRL „Emporio Tavixi” în beneficiul ÎI „Rotăreanu Lidia” datoria în sumă de 225,96 lei, penalitatea de întârziere în mărime de 7767 lei și cheltuieli de judecată în mărime de 2000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 03 aprilie 2014, a fost respins apelul declarat de către SRL „Emporio Tavixi” și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

În motivarea deciziei, instanța de apel a invocat prevederile art. 512 alin.(1), art. 513 alin.(1), art. 514, art. 572 alin.(1) și (2), art. 602 alin.(1) și (2), art. 666 alin.(1), art. 668 alin.(1) și art. 773 alin.(1) Cod civil, care reglementează aspecte ce țin de obligațiunile contractuale, concluzionând că pentru produsele livrate în baza contractului de livrare a mărfii nr. 17/12 din 15 aprilie 2012, pîrtul s-a achitat cu întârziere, evitînd achitarea integrală a mărfii primite în baza facturii și potrivit actului de verificare, la situația din 05 decembrie 2012, datoria pîrtului față de reclamant a constituit suma de 255,96 lei, iar ca urmare, instanța a reținut că ÎI „Rotăreanu Lidia” este îndreptățită să pretindă de la pîrt încasarea datoriei și a penalităților.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

La 14 mai 2014, SRL „Emporio Tavixi” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu restituirea pricinii spre rejudecare în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel considerînd-o ilegală, neîntemeiată, și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material, ne fiind aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

Menționează că instanța de apel la emiterea deciziei a reținut drept declarative și neîntemeiate argumentele societății cu privire la faptul că nu a notificat despre ședințele de judecată în conformitate cu legea și anume că intimata a indicat în cererea de chemare în judecată o adresă incorectă a societății sale, cît și mențiunea în acest sens că SRL „Emporio Tavixi” i-a fost transmisă înștiințarea la adresa de facto a oficiului și depozitelor societății, adresa care a fost indicată și în contractul de livrare nr.17/12, mai

mult potrivit prevederilor art. 67 alin.(5) al Codului civil, persoana juridică este obligată să publice un aviz în Monitorul Oficial al RM despre modificarea sediului sub sancțiunea plății daune-interese.

Sustine că aceste concluziile instanței de apel întră în contradicție cu concluziile aceleași instanțe expuse în încheierea Curții de Apel Bălți din 16 ianuarie 2014, prin care a fost dispusă admiterea cererii sale cu privire la repunerea în termen a cererii de apel, în cadrul căreia instanța de apel a constatat precum că la dosar lipsesc probe care ar confirma că societatea a făcut cunoștință cu hotărârea primei instanțe anterior datei de 12 decembrie 2013, însă materialele cauzei nu atestă recepționarea dispozitivului de către societate.

Remarcă că din momentul când instanța de apel a concluzionat precum că expedierea dispozitivului hotărârii primei instanțe la vechea adresă a societății nu demonstrează comunicarea acestei hotărâri, instanța urma să aplice aceleași constatări în vederea aprecierii condiției de citare legală a societății în ședința primei instanțe.

Afirmă că instanța de apel la emiterea deciziei a dat o apreciere eronată argumentelor cererii de apel, concluzionând precum că societatea pe de o parte pretinde că și-a asumat obligațiile contractuale, iar pe de o altă parte pretinde nulitatea contractului în baza căruia au apărut obligațiile respective, însă concluziile instanței de apel sunt eronate, deoarece societatea nu a solicitat nulitatea contractului, ci doar în replică la argumentele invocate de către intimat în referința sa, a menționat asupra faptului că în cazul în care ÎI „Rotăreanu Lidia” consideră că apelul depus de societate semnat de către Bâlici Vitalii nu a fost semnat de o persoană împuternicită pentru astfel de acțiuni, atunci nici contractul încheiat cu intimata nu poate fi considerat valabil, pe motiv că de asemenea a fost semnat de Bâlici Vitalii.

Insistă că instanța de apel nu a dat nici o apreciere argumentelor invocate de el în sensul existenței facturilor fiscale de returnare a mărfurilor, nefiind apreciat faptul care este de fapt reducerea pentru marfa și respectiv, termenul de achitarea a costului mărfurilor livrate, stabilit de părți potrivit prevederilor contractului, circumstanțe, în vederea calculării penalității și termenul pentru care acesta urmează a fi stabilită.

De asemenea indică că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentului societății în sensul existenței unui avans în mărime de 8096,40 lei, primit de către intimat și respectiv, asupra recipisei prezentate de către societate în vederea demonstrării avansului.

Consideră că instanța de apel a ignorat argumentele și probele societății, fapt ce a dus la o apreciere arbitrară a probelor și circumstanțelor cauzei, temei pentru declararea recursului prevăzut de art.432 alin.(4) CPC.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Emporio Tavixi”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care

instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Emporio Tavixi” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către SRL „Emporio Tavixi”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Emporio Tavixi” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Emporio Tavixi” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva

